

Forfatter: Aakjær, Jeppe

Titel: EN SYND

Citation: Aakjær, Jeppe: "EN SYND", i Aakjær, Jeppe: *Digte 1885-1908. - 1918*, Gyldendal, 1918-19, s. 31. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-aakjaer01val-shoot-workid60381/facsimile.pdf> (tilgået 14. juni 2021)

Anvendt udgave: Digte 1885-1908. - 1918

Ja sov I kun, saa har jeg Fred,
I er nogle slemme Fyre.
Det er ej let for mig gamle Gud
I Menneskebørn at styre*.

Og Natten summer, og alt er tavs,
kun hist et Skrig af en Vibe; --
et Kornmodsglimt over Skyen gaar --
det er Gud, der slaar Ild til sin Pibe.

Kjbh. 18/10 1893.

IFALD --

IFALD du skulde vaagne
I ved Klang som af en Gige,
tro ikke straks som Jeppe,
du er i Himmerige.

Tro heilere, hvad sandt er,
du er en fattig Fanden,
der ligger paa et Tagrum
og lyter til Liremanden.

Januar 1894.

EN SYND.

HUN rakte frem sin Mund til Kys,
men jeg var ung og dum og feig;
hvor gjerne jeg end vilde det,
jeg gjorde det dog ej.

Og denne fagre, friske Mund,
der luede af sødt Begjær
og svulmede med tusind Kys,
den kom jeg ikke nær.

Da rødmed hun, som ind mod Høst
en Valmøblomst i Middagsglød,
to klare Taarer tindred frem
og sank i hendes Skjød.

Saa sprang hun op og tog sin Hat,
og sa' Farvel med bortvendt Blik.
Aa, Gud, hvor glad og frisk hun kom,
hvor sønderknust hun gik!

Og naar jeg tænker paa, hvad Synd
jeg har at angre før min Død,
jeg tænker paa det Taarepar,
der sank i hendes Skjød.

Kjbh. 16/11 1894.

SAA FAGER FOR HUN --

SAA fager før hun gennem Havens Gange
en Raa kan ikke flytte Foden bedre,
det var et Syn, som løb hun frem paa Fjrede,
og hun var fuld af Skjælmeri og Sange.

Hun søgte mig, der sad bag Hyldens Grene
og slugte hendes Dejlighed med Øjet.
Nu stod hun for mig straalende fornøjet:
„Men kjære, sidder du da her alene!“

O, tænk jer hende, varm og duftombruset,
at hvile paa mit Knæ i Aftenrøden
og hviske, at hun elsker mig til Døden,
-- kan ikke mindre gjør et Hoved kruset?

Og denne Mund, de sorte Øjenvipper,
og disse Hænder, skjælvende og myge,
der uafbrudt om mine Kinder stryge,
de gjør det af med alle ens Principper.